

C'est père qui nous obligeait à assumer à tour de rôle le rôle de secrétaire

To táta chtěl, aby každý z nás dělal chvíli zapisovače/zápisníka.

Byl to táta, kdo nás všechny postupně nutil vzít na sebe roli sekretáře.

Otec nás nutil postupně převzít roli zapisovatele.

To otec nás nutil, abychom se postupně střídali na postu sekretáře.

To otec nás nutil, abychom se postupně ujímali role pisatele.

Ce sont tâches qui incombent à des fils, voilà ce qu'il nous disait de sa voix de stentor (je ne sais pas ce que c'est qu'une voix de stentor) .

Ten úkol přísluší synům, říkával nám svým hřmotným hlasem (nevím, co to znamená hřmotný hlas).

Jsou to úlohy, které připadají synům, to nám říkal svým hřmícím hlasem (nevím, co je to hřmící hlas).

To jsou totiž vhodné práce pro syny, říkával otec svým stentorským hlasem (jen kdybych tak věděl, co to znamená stentor).

To jsou úkoly, které přísluší synům, tohle nám říkal svým mohutným hlasem (nevím, co to přesně je ten mohutný hlas).

Vždy nám říkal hlasem stentora, že to je práce, která přísluší synům (ani nevím, kdo ten stentor je).

Même si moi je le faisais de gaîté de cœur, et sans faire pitié, et que mon frère lui, le cœur lui levait à la seule idée, frère était forcé d'avoir lui aussi ses journées dans le grimoire, qui entrelardaient les miennes

Ale já jsem to dělal moc rád, a aniž bych se u toho blbě tvářil, ale brácha, tomu se zvedal žaludek, jen na to pomyslel. Musel se se mnou ale střídat a taky zapisovat události některých dní do Ságy.

I když jsem to já dělal pro potěšení duše a bez soucitu a co se týče mého bratra, jemu srdce poskočilo při samotném pomyslení, bratr byl také nucen mít své dny u nečitelných textů, které se prokládaly s mými,

Ikdyž já jsem to dělal z dobroty srdce a bez lítosti, a že můj brácha, tomu se zvedal kufr ze sebemenší myšlenky, brácha byl taky nucen trávit dny s lexikonem kouzel, ty jeho se střídaly s těma mýma

Já tohle dělal s chutí a bez sebe lítosti, zatímco bratr byl už při pouhé představě znechucen.

Stejně si ale musel zapisovat průběh svých dní, které se prolínaly s mými, v jakési hatmatílce,

Zatímco já jsem to dělal dobrovolně a bez vzbuzování lítosti, mému bratrovi poskočilo srdce při samotném pomyslení na tu činnost. Bratr byl taky nucen zapisovat své dny, které přošpikovaly ty mé, do kroniky.

Et rien qu'à les lire on rit, si on a le cœur à rire, car des fois, je dis la chose comme elle est, frère se contente de faire semblant, de barbouiller les lignes avec son crayon, il est con mon frère, un vrai fil à plomb.

Nad těma jeho zápiskama se člověk nasměje, tedy jestli má chuť se smát, protože já píšu o věcech, jak jsou, ale brácha si jen tak tužkou čmárá po stránkách. Jó, brácha to je pitomec, taková hlava dubová.

???

a když je člověk čte, tak se směje, tedy pokud na to má náladu. Občas se mi stává, že něco řeknu tak, jak mi to přijde na jazyk, a bratr to udělá podobně; napatlá něco na stránku tím svým perem. Bratr je vážně blbec.

a nedělali jsme nic jiného, než že jsme se smáli, když jsme je četli, když jsem měli to srdce se smát, protože někdy jsem řekl věc, tak jak byl a bratr se spokojil s tím, že se ji pokusil napodobit, nahrubo načmárat tužkou řádky, je to pitomeček, ten můj bratr, opravdová zátěž.

a nic jinýho jsme nedělali, jenom četli a smáli se, když jsme na to teda měli náladu, protože občas, já řeknu něco tak, jak to je, brácha dělá jakože nic a to mu stačí, čmárá do toho svou tužkou, je to debil ten můj brácha, nefalšovaná olovnice.

Et même que, quand père vérifiait dans le grimoire, ça me crevait le cœur, car il ne voyait pas la différence, peuh.

A vždycky mi drásalo srdce, když se táta díval do Ságy a nepoznal rozdíl, co jsem psal já a co brácha.

A když otec tu hatmatítku kontroloval, pukalo mi z toho srdce, protože mezi námi neviděl žádný rozdíl, pche.

A navíc, když táta lexikon kontroloval, tak mi to trhalo srdce, protože neviděl rozdíl, pche.

A přesto mi z toho pukalo srdce, když otec zkoumal zmatené zápisy, protože v nich neviděl rozdíl, pfff.

Však mi taky pukalo srdce, když otec kontroloval kroniku a neviděl rozdíl, tss.

Ça ne m'a jamais empêché d'être le plus intelligent de ses fils.

Přesto jsem vždycky byl nejchytřejší z jeho synů.

To mi ale nikdy nebránilo v tom považovat se za nejchytřejšího z jeho potomků.

To mi ale nikdy nezabránilo v tom být jeho nejchytřejším synem.

To mi ovšem nikdy nebránilo být ten inteligentnější z jeho synů.

To mi však nikdy nezabránilo být nejchytřejším z jeho synů.

Mais maintenant qu'il est mort, on me passera sur le corps avant de m'enlever mon grimoire, et frère quant à lui, qu'est-ce qu'il s'en fout, allez, il n'en fera pas pitié, il continuera à rouler sa vie de bâton de chaise.

Ale teďka, když je mrtvý, mě budou muset nejdřív zabít, než aby mi vzali moji Ságu, a bráchovi je to stejně šumák, no, líto mu to nebude a dál si povede svůj nezřízený život.

???

A také otoky skryté pod jeho šaty.

A teď, když je mrtvý, své zápisky nedám ani za milion. Co se mého bratra týče, je mu to jedno, tak prosím, ty jeho si vezměte, jemu to líto nebude, bude i tak dál pokračovat ve svém nezřízeném životě.

Ale teď když umřel, tak mi lexikon vezmou jen přes moji mrtvolu a co se bráchy týče, toho to nezajímá, ba ne, tomu to nebude líto, ten bude pokračovat v tom svém chaotickým životě.

L'inspecteur s'était rapproché de moi avec les cafés et je crois pouvoir dire à son air qu'il trouvait que j'étais quelqu'un qui vaut la peine d'être vécu.

Inspektor ke mně přistoupil se dvěma šálky kávy a troufám si říct podle toho, jak se tvářil, že měl asi pocit, že jsem někdo, kdo má na tomhle světě svoje místo.

Inspektor přišel s kávou a podle jeho výrazu v obličeji jsem usoudil, že mě shledal někým, ke komu musí být pravdivý.

Inspektor se ke mně i s kávama přiblížil a podle jeho výrazu si dovolím tvrdit, že si o mně myslel, že můj život stojí za to.

Inspektor se ke mně s kávami přiblížil a myslím, že můžu říct, vzhledem k jeho výrazu, že zjistil, že jsem někdo, kdo stojí za to, aby byl skutečný.

Strážník se ke mně přiblížil s hrnkou kávy a já bych přísahala, že jsem v jeho výrazu mohl vyčíst, že si myslí, že stojí za to, abych svůj život prožil dobře.

Il a hésité devant bien des phrases, ses lèvres remuaient, mais les mots n'en sortaient pas.

Dost váhal, než něco řekl, jeho rty se pohybovaly, ale slova z nich nevycházela.

Byl v rozpacích, než řekl nějakou větu, jeho rty se hýbaly, avšak slova z nich nevycházela.

Často zaváhal předtím, než něco řekl, jeho rty se hýbaly, ale nic z nich nevycházelo.

Dlouho váhal, jeho rty se pohybovaly, ale slova z nich nevycházela.

Než dokázal vyslovit některé věty, váhal. Jeho rty se hýbaly, žádná slova z nich ale nevycházela.

Il finit par dire : —Pourquoi parles-tu toujours de toi comme si tu étais un garçon?

Nakonec promluvil: „Proč o sobě mluvíš, jako kdybys byla kluk?”

Nakonec řekl : „Proč o sobě pořád mluvíš jako o klukovi?”

Nakonec řekl: “Proč o sobě pořád mluvíš, jako bys byla kluk?”

Nakonec z něj vypadlo: Proč o sobě mluvíš jako o chlapci?

-Proč o sobě vždy mluvíš, jako by jsi byl chlapec?

Et cet accent marseillais, je me demande où tu as pu pêcher ça...

A říkám si, kdes mohla asi pochytit ten marseillský přízvuk...

A ten marseillský přízvuk, říkám si, kde jsi ho mohl pochytit.

A taky si říkám, kde ses asi naučila ten marseillský přízvuk...

A ten marseillský přízvuk, to by mě taky zajímalo, kdes na tom byla...

Ptal jsem se sám sebe, kde sebral takový marseillský přízvuk.

Tu ne sais donc pas que tu es une jeune fille?

Ty vážně nevíš, že jsi děvče?

Takže ty netušíš, že jsi mladá dívka?

Takže ty nevíš, že jsi mladá dívka?

Ty nevíš, že jsi mladá dívka?

Ty tedy nevíš, že jsi mladá dívka?

Et même, je dirais... (ses lèvres découvrirent toutes ses dents, ce qui me fit songer au soleil quand il se fraie un petit passage entre deux nuages dans notre domaine) et même je dirais une très très jolie jeune fille.

A dokonce bych řekl, že... (najednou ukázal všechny zuby, což mi připomnělo ty chvíle, kdy si slunce u nás na statku prorazilo cestičku mezi dvěma mraky) moc moc hezké děvče.“

A dokonce bych řekl...(jeho otevřená ústa najednou odhalila všechny zuby, což mě přivedlo na myšlenku na slunce, které prosvitne mezi dvěma mraky tam v těch našich končinách) a dokonce bych řekl moc, moc pěkná mladá dívka.“

A řekl bych dokonce... (jeho rty odhalily všechny jeho zuby, což ve mně vyvolalo myšlenky na slunce, když si prorazí cestu mezi dvěma mraky) a řekl bych dokonce moc a moc hezká mladá dívka.“

A řekl bych, že... (A pod jeho rty vykoukly všechny zuby, při čemž se mi vybavilo slunce, které si razí cestu mezi dvěma mraky). A řekl bych, že velmi VELMI krásná mladá dívka.

A taky, řekl bych... (jeho rty odhalily všechny jeho zuby, což mě donutilo pomyslet na slunce, které si na našem statku na chvíli prorazí cestu mezi mraky) a taky bych řekl velmi velmi krásná mladá dívka.

Je jure que le deuxième très, il l'a dit en italique.

Přísahám, že to druhé moc řekl v kurzívě.

Přísahám, že druhé velmi řekl kurzívou.

Přísahám, že to druhé "velmi" řekl v kurzívě.

Přísahám, že to druhý moc řekl v kurzívě.

Vsadím se, že to druhé "moc" řekl v kurzívě.

Est-ce que monsieur le prêtre qui m'a frappé a aussi des enflures en dessous de sa robe?

- Jestlipak má kněz, který mě trestal také otoky pod šatem?

"Jestlipak ten pan kněz, co mě uhodil, má taky otoky pod tou svou sutanou?"

„A to jako pan kněz, co mě praštil, má taky pod oblečením takové opuchliny?"

Jestlipak má pan kněz, který mě potrestal, taky otoky pod svými šaty?

Jestlipak má pan kněz, který mě uhodil, taky jisté vzdouvání pod svými šaty?

Il y a eu une fois, il m'est arrivé une vraie calamité, je crois que j'ai perdu mes couilles.

Jednou se mi přihodila opravdová pohroma, myslím, že jsem ztratil koule.

Jednou se mi přihodila velká pohroma a myslím, že jsem přišel o kulky.

Jednou se mi stala opravdová katastrofa; myslím, že jsem tehdy přišel o koule.

Jednou se mi stala opravdová pohroma, myslel jsem si, že jsem ztratil svoje koule.

Jednou to bylo tak zlé, že jsem si myslel, že jsem ztratil své kulky.

Durant des jours ça s'est mis à saigner, et puis ça cicatrise, et puis ça repart encore, ça dépend de la lune, ah la la, tout ça est à cause de la lune, et j'ai commencé à avoir mes enflures sur le torse aussi.

Krvácelo to celých několik dnů a pak se to zahojilo a pak to zas začalo od znova, nějak to závisí na měsíci, achjo, za všechno může měsíc a pak mi taky naběhly ty opuchliny na hrudi."

Po několik dní to krvácelo, pak se to zahojilo a pak to začalo nanovo, záleželo na měsíci, oh la la, všechno je to způsobené měsícem, a začal jsem mít taky otoky na hrudi.

Několik dní to krvácelo, pak se to zacelilo a pak znova. Záleží to na stavu měsíce, takže, a jéje, může za to měsíc. A taky jsem začal mít otoky na hrudi."

Pár dní to krvácelo, a pak se začala tvořit jizva, a pak to znovu začlo, všechno to záleží na Měsíci, jojo, všechno se to děje kvůli Měsíci, a pak se mi taky začaly dělat otoky na hrudi.

Pár dnů to krvácelo, potom se to zahojilo a pak to začne zase nanovo, jde to podle měsíce, achjo, tohle všechno je kvůli měsíci, a taky se mi začalo objevovat vzdouvání na trupu.

Et comme je suis une petite chèvre farouche, même dédaignée, même ratée puisqu'on ne veut pas se donner la peine pour mon bonheur d'exister quelques instants étendu sur mon dos de toute sa personne,

Ale protože jsem taková divoká srnečka, odmítaná a dokonce opovrhovaná, poněvadž ani nikdo nevynaloží trochu námahy a nepoloží se na mě celou svou vahou, abych byla chvíli šťastná,...

A jelikož jsem malá poplašená koza,

A jelikož jsem plachá kozenka, opovrhovaná, nepodařená, ??

A protože jsem nezkrotná, opovrhovaná a nepodařená koza, které je škoda dopřát trošku štěstí a zůstat na chvíli na mě celou svou vahou,

A tak jsem malá, plaché kůzlátko, ne-li opovrhované, ne-li dokonce nepodařené, protože se nikdo nechce namáhat pro moje chvilkové štěstí, když ležím na zádech celou svou vahou,

Je vais appliquer aux mots le genre des putes et les accorder en conséquence, même si je demeure le fils à mon père et le frère de mon frère, selon la religion.

... tak teda začnu používat ten rod prodejných cour, i když jsem stále synem svého táty a bratrem svého bráchy, jak praví víra.

Budu o sobě mluvit v ženském rodě a aplikovat shodu, i když pro svého otce a bratra svého bratra zůstanu podle náboženství chlapcem.

budu přikládat slovům rod děvky a budu je podle toho shodovat, ačkoliv zůstávám, podle víry, synem mého otce a bratrem mého bratra.

budu teď svá slova vybírat tak, jako kdybych byla nějaká děvka, i když jsem pořád syn svého otce a bratr svého bratra, podle naší víry.

dám slovům čubkovský rod a udělám shodu v důsledku, i když zůstanu synem svého otce, a bratrem svého bratra, podle víry.

Je veux dire que je dirai la suite de mes chagrins et lamentations en parlant de moi comme si j'étais une sainte vierge,

Tím myslím, že zbytek svých smutků a nářků odvykládám, jako bych byla Panna Maria...

Chci dodat, že další smutky a nářkání jsem řekl tak, jako bych byl svěřice

Chci říct, že dopovím, jak pokračovalo mé trápení a mé nářky, a že o sobě budu mluvit jako kdybych byla Panenka Marie,

Chci říct, že všechny své další smutky a nářky budu vyprávět jako nějaká svatá panna,

Chci říct, že zbytek svého žalu a nářku řeknu a budu se o sobě vyjadřovat jako bych byl svatou pannou,

avec enflures et ruisseaux de sang saisonniers, cela désennuiera ma détresse, mais ici je dois marquer une pause pour expliquer quelque chose : le hangar où j'écris, dit aussi le caveau.

... i s těmi opuchlinami a opakujícími se potůčky krve. Nebude mi pak aspoň tak úzko. Teď se ale musím na chvíli zastavit a něco vysvětlit – ten dřevník, ve kterém píšu a kterému se taky říká hrobka.

i s těmi otoky a příležitostnými potůčky krve, alespoň to trošku zmírní mou trýzeň. Tady se ale musím zastavit, abych něco objasnil: ten sklad, kterému se občas říká hrobka, a ve kterém píši.

s otoky a občasnými potůčky krve, to zahánělo moji úzkost, avšak zde musím udělat pomlku, abych něco vysvětlil: kůlna, kde píši, taktéž nazývaná hrobkou.

s otoky a pravidelným krvácením, to zlepší moji úzkost, ale tady musím udělat pauzu, abych něco vysvětlila: sklípek, kde píšu, a kterému se taky říká hrobka.

se vzdouváním a s pravidelnými potůčky krve, to zmírní mou úzkost, ale tady musím udělat pauzu, abych něco vysvětlil : kůlna, ve které píšu je i hrobkou.